

*Bereczki Ibolya**BEVEZETŐ GONDOLATOK A VÁLOGATOTT TANULMÁNYOKHOZ*

Hol tart a múzeumandragógia 2021-ben Magyarországon, és milyen kitekintésünk lehet egy kényszerűségből online módon megtartott konferencián Európa jellemző folyamataira? Mit jelent mindez a kortárs múzeumi világ számára? A Pulszky Társaság – Magyar Múzeumi Egyesület társszervezőivel és együttműködő partnereivel eredetileg Szombathelyen szervezte meg a IX. Országos és V. Nemzetközi Múzeumandragógiai Konferenciát a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával. A koronavírus-járvány miatt ugyan a résztvevők nem látogathattak el a vendéglátó Savaria Múzeumba, mégis a számítógépek monitorai előtt ülve is többször úgy éreztük, hogy a város utcáin sétálva beszélgetünk, a múzeumi kiállítások falai között vitatjuk meg legfontosabb témáinkat.

Összeszokott csapat tagjai készítették elő a konferenciát, a Pulszky Társaság Múzeumandragógiai Tagozatának szervezésében, számos együttműködő partnert, köztük a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Kar Humán Fejlesztési és Művelődéstudományi Intézetének munkatársait bevonva. A tematikai változatosság, mint ahogyan a korábbi években is megszokhattuk, szélesre nyitotta a kaput az előadók és a résztvevők előtt. A program középpontjában a hazai felsőoktatás és a múzeumok kapcsolata állt, és egy egyedülálló országos kutatás tapasztalataival is megismerkedhettünk a konferencián. Az együttműködés lehetőségei, a jövőbeli fejlesztések leginkább szükséges irányai körvonalazódtak az előadásokat követő kerekasztalbeszélgetések nyomán. A koronavírus-járvány következtében ismét fókuszba kerültek a múzeumok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos kérdések, és a kortárs múzeumi világban a digitális tartalmak szerepéről is több előadás szólt.

A személyes találkozást nélkülöző forma járt előnyökkel is, hiszen a távoli hozzáférés esélye megnőtt, és olyan résztvevők is velünk tarthattak, akik számos okból nem tudták volna vállalni a Szombathelyre történő utazást. Ez mindenképpen fontos tanulságokkal jár a járvány utáni helyzetre, a tudományos tapasztalatcserék új, vagy éppen hibrid megrendezésére vonatkozóan is.

A témaválasztás aktualitása minden résztvevő számára egyértelmű volt, és az eredmények összefoglalásán túl újabb távlatokat is nyitott a Széphalmon először megrendezett múzeumandragógiai konferencia óta eltelt időszakra visszatekintve. A konferencia címére utalva ismét megbizonyosodhattunk arról, hogy a 2021-ben 30 éves Pulszky Társaság és Múzeumandragógiai Tagozata belső és külső erőket tud egymáshoz közelítve összefogást generálni, kölcsönhatást kiváltani. Az előadásokat a hazai és az immár önálló nemzetközi szekciók ülései követték, most pedig az olvasó számára a konferencián elhangzottak tanulmányá formált változatai biztosíthatják a kortárs múzeumi világ szereplői számára a maradandó hozzáférést az érdeklődők, a múzeumokban és a felsőoktatás területén dolgozók és tanulók számára.